

Skarżąca podnosi następujące argumenty:

- Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych przy wydaniu rozporządzenia WE nr 832/2005, naruszenie zasady kolegialności, ponieważ do członka Komisji Fischera Boela zwrócono się o ustalenie przed wydaniem rozporządzenia ilości cukru, która miała zostać wyeliminowana z rynku.
- Odnośnie do rozporządzeń wykonawczych do Traktatu WE niezgodność rozporządzenia WE nr 832/2005 z rozporządzeniem WE nr 60/2004, który stanowi jego podstawę prawną, ponieważ:
 - a) rozporządzenie (WE) nr 832/2005 jest sprzeczne z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 60/2004, ponieważ przy określeniu nadwyżkowych ilości cukru uwzględnia ilości cukru składowane w gospodarstwach domowych;
 - b) Komisja niezgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 60/2004 nie wzięła pod uwagę szczególnych okoliczności, w których w Estonii powstały zapasy.
- Naruszenie obowiązku uzasadnienia, o którym mowa w art. 253 WE, ponieważ nie ma w rozporządzeniu nr 832/2005 uzasadnienia, dlaczego zapasy cukru w gospodarstwach domowych zostały zaliczone do nadwyżkowych ilości cukru oraz dlaczego okoliczności, w których powstały zapasy nie zostały uwzględnione.
- Naruszenie zasady dobrej administracji, ponieważ Komisja przy wydaniu rozporządzenia (WE) nr 832/2005 nie uwzględniła szczególnych okoliczności, w których w Estonii powstały zapasy, między innymi przyczynienia się Unii Europejskiej do zwiększenia importu cukru.
- Naruszenie zasady dobrej wiary, ponieważ nie podjęte zostały żadne środki, aby zapobiec zwiększeniu eksportu z Unii Europejskiej do Estonii, natomiast podjęte zostały środki przeciwko środkom zaradczym Estonii.
- Naruszenie zasady niedyskryminacji, ponieważ wskutek określenia nadwyżek cukru zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 832/2005 Estonia znalazła się w gorszej sytuacji w porównaniu z tzw. starymi Państwami Członkowskimi, a ewentualne środki wykonawcze do rozporządzenia (WE) nr 832/2005 skutkowałyby dyskryminacją estońskich przedsiębiorstw i gospodarstw domowych w porównaniu z odpowiednimi grupami lub przedsiębiorstwami w starych Państwach Członkowskich.
- Naruszenie praw własności przedsiębiorstw lub gospodarstw domowych, ponieważ ewentualne środki wykonawcze do rozporządzenia (WE) nr 832/2005 nakładałyby na nie ograniczenia, co nie byłoby usprawiedliwione uzasadnionymi celami i stanowiłoby nieproporcjonalną ingerencję w ich prawa.
- Naruszenie zasady proporcjonalności, ponieważ wynikające z rozporządzenia (WE) nr 832/2005 zobowiązanie do

wyeliminowania z rynku ilości cukru, odpowiadającej ilości cukru zgromadzonego w gospodarstwach domowych, nie służy żadnemu prawnie uzasadnionemu celowi i stanowi nieproporcjonalną ingerencję w ich prawa.

(¹) Dz.U. L 138 z 1.06.2005, str. 3.

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2005 r. — Królestwo Hiszpanii/ Komisja Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-341/05)

(2005/C 271/49)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii [Przedstawiciel: Juan Manuel Rodríguez Cárcamo, abogado del Estado]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaliczenia Ceuty i Melilli do kategorii L 01 załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 909/2005 z dnia 16 czerwca 2005 r. ustalającego refundacje wywozowe w sektorze mleka i przetworów mlecznych.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko rozporządzeniu Komisji (WE) nr 909/2005 z dnia 16 czerwca 2005 r. ustalającemu refundacje wywozowe w sektorze mleka i przetworów mlecznych (¹) w zakresie, w jakim wyklucza się w nim Ceutę i Melillę z kategorii miejsc przeznaczenia, dla których przysługują refundacje wywozowe dla przetworów mlecznych w ogóle. Wykluczenie to ma w zamyśle położyć kres pewnym nieprawidłowym działaniom handlowym, polegającym na wywozie na te dwa obszary określonych produktów, pobieraniu za nie odpowiednich refundacji wywozowych, a następnie ich przetwarzaniu i przywozie z powrotem na obszar Wspólnoty, bez ponoszenia przy tym opłat celnych.

Na poparcie swoich żądań strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- naruszenia art. 31.3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾ bądź ze względu na to, że sporne unormowanie nie znajduje uzasadnienia w żadnej z wymienionych w tym artykule przesłanek, bądź ewentualnie ze względu na to, że przyjęto je na podstawie nieudowodnionych faktów.
- naruszenia art. 31.2 tego rozporządzenia ze względu na to, że nie wzięto pod uwagę natury produktu. Strona skarżąca podnosi, że nawet, jeśli przyjąć, że zwalczanie nadużyć może uzasadniać zniesienie refundacji w odniesieniu do danego miejsca przeznaczenia, to sporne rozwiązanie przy-

jęto z uwzględnieniem wyłącznie miejsca przeznaczenia wywozu, co miało konsekwencje dla wszystkich produktów, którym przysługiwała refundacja za wywóz do Ceuty i Melilli, bez czynienia żadnych rozróżnień. Skarżąca podnosi również, że naruszenie tego przepisu stanowi nierówne traktowanie producentów, wprowadzona przez tę regulację.

- naruszenia zasady niedyskryminacji.
- nadużycia władzy w niniejszej sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 154, z 17.6.2005, str. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 160, z 26.6.1999, str. 48.